

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/118/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010283
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6719010283.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Jozefa Mikluša v trestnej veci obžalovaného M. K., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. novembra 2019 o odvolaní obžalovaného M. K. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/75/2019 z 10.07.2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/75/2019 z 10.07.2019 ohľadne obžalovaného M. K. o výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný M. K., nar. XX.XX.XXXX vo J., o d s u d z u j e podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 41 ods. 1, 2, § 42 ods. 1, 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zák. sa mu ukladá povinnosť v skúšobnej dobe podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa súčasne z r u š u j e trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/209/2017 zo dňa 03.07.2018, a to vo výroku o treste u obžalovaného M. K., ostatné výroky tohto trestného rozkazu zostávajú týmto nedotknuté.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí, a to samopal československej výroby vzor XX (Z.) kalibru X,XX mm, K. výrobného čísla O s dvomi kusmi príslušných zásobníkov a 130 ks nábojov kalibru X,XX mm.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát - Slovenská republika.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/75/2019 z 10.07.2019 boli obžalovaní M. K. a P. M. uznaní vinnými v bode 1/ rozsudku zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, v bode 3/ rozsudku obžalovaný M. K. samostatne zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a

prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ po tom, čo T. L. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. č. XXX/XXX, G. - Y. začiatkom marca roku 2016 zareagoval na inzerciu diel výtvarného umenia zverejnenú na užívateľskom konte A na portáli Q. a prostredníctvom mobilného telefónu kontaktoval na portáli zverejnené telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktorého používateľkou bola A. K. - družka P. M., prejaviac záujem o kúpu obrazov maliarov slovenskej moderny, P. M. poškodeného o pár dní telefonicky kontaktoval, identifikujúc sa za sprostredkovateľa predaja obrazov a na predaj mu ponúkol šesť obrazov: autor B. I. - dielo V. J. a dielo C., autor E. Y. - dielo R., autor M. Q. K. - dielo F., autor M. K. - dielo Z O. a autor M. M. - dielo C., ktorých vlastníkom mal byť podľa neskôr inscenovanej situácie M. K., vystupujúci ako „dedič“, následne dňa 13.03.2016 P. M. kontaktoval L. B. z telefónneho čísla XXXX XXX XXX a poslal mu správy, ktorých obsahom boli fotografie obrazov holandských autorov W. V. a B. H., čo v L. B. vyvolalo definitívne rozhodnutie pre kúpu obrazov a zaplatenie požadovanej sumy, nakoľko sa domnieval, že v uvedených dvoch obrazoch sa jedná o diela vysokej hodnoty; dňa 14.03.2016 sa L. B. a P. M. osobne stretli vo J., v obchodnom centre N. za prítomnosti A. K., kde na stretnutí sa L. B. vyjadril, že predtým ako vyplatí finančné prostriedky, chce obrazy, ktoré bude kupovať, vidieť, pričom P. M. v ten istý deň, ešte pred stretnutím s poškodeným, si s M. K. telefonicky pripravili obsah následného telefonátu, ktorý uskutočnia práve počas stretnutia P. M. s L. B., pri ktorom bude M. K. vystupovať ako dedič obrazov, s tým, že v rámci tejto inscenácie nepripustia osobné stretnutie poškodeného s dedičom, na základe čoho P. M. už v prítomnosti L. B. dňa 14.03.2016 zatelefonoval M. K., ktorý hovor prijal na telefónne číslo XXXX XXX XXX, pričom mu oznámil „dobrý deň pán C., akurát sadáme do auta a prídeme“, na to reagoval M. K. tým, že on komunikuje výlučne iba s P. M., pričom v rámci tohto telefonického rozhovoru si obaja vykali, takto zinscenovaná situácia P. M. umožnila vyhnúť sa splneniu požiadavky L. B., ktorý chcel obrazy pred kúpou vidieť; P. M. na stretnutí L. B. ubezpečil, že obrazy majú znalecké posudky, štítky a podobne, a že boli zakúpené na rôznych výstavách; na základe uvedeného L. B. P. M. odovzdal sumu vo výške 22.000 €, bez dokladu potvrdzujúceho uskutočnenie platby, následne P. M. odišiel a po krátkom čase L. B. zatelefonoval s tým, aby si prišiel obrazy prevziať, pričom ako miesto prevzatia po dohode určili parkovisko pri J. I., kde L. B. potom aj prevzal šesť vyššie uvedených obrazov, v priebehu niekoľkých dní poškodený zistil, že v kúpených obrazoch sa s najväčšou pravdepodobnosťou jedná o falzifikáty, na základe čoho kontaktoval P. M. a urgovoval u neho poskytnutie sľúbených znaleckých posudkov k obrazom, ako aj k zoznamu ďalších diel, ktorými mal dedič (M. K.) disponovať; po niekoľkých telefonických rozhovoroch a vzájomnej dohode sa 05.04.2016 P. M. s poškodeným stretol v G., na adrese A. M. č. XX, kde poškodenému odovzdal ručne spísaný zoznam diel, ktoré budú k dispozícii z dedičského konania, pričom poškodený zároveň P. M. vrátil dva obrazy autorov M. a Y. kúpené 14.03.2016, ktoré žiadal vymeniť, na stretnutí sa súčasne dohodli, že poškodený kúpi aj ďalšie obrazy vymedzené na zozname, ktorý mu P. M. poskytol, po krátkom čase P. M. telefonicky kontaktoval L. B. a oznámil mu, že dedič ho začal „naháňať“ a teda buď obrazy, ktorých zoznam poškodený prevzal v G. predá niekomu inému alebo poškodený vopred uhradí zálohu s tým, že všetky obrazy zo zoznamu kúpi za cenu 33.000 €; L. B. na to reagoval, že je v nemocnici a nedokáže kúpu urgentne zrealizovať, po čom P. M. navrhol riešenie spočívajúce v tom, že poškodenému na účel vyplatenia zálohy požičia sumu vo výške 10.000 €, ktorú zabezpečí od svojho otca B. M., na základe uvedeného sa nakoniec dohodli, že dňa 08.04.2016 si poškodený môže obrazy prevziať a zaplatí za ne finančnú hotovosť vo výške 23.000 € a celkovú stanovenú cenu za obrazy vo výške 33.000 € dorovná protihodnotou vo forme sochy od B. K. - M., ktorej hodnota bola pre účely trestného konania znaleckým skúmaním stanovená na sumu 5.000 €; dňa 08.04.2016 sa L. B. dostavil na dohodnuté miesto L. R. č. XX, J. a v byte na uvedenej adrese vyplatil P. M. finančné prostriedky vo výške 23.000 € a súčasne mu odovzdal ako protihodnotu sumy 10.000 € vyššie uvedenú sochu od B. K., opäť bez dokladu verifikujúceho platbu, po čom P. M. zatelefonoval M. K. na telefónne číslo XXXX XXX XXX, tak ako v prvom prípade predaja obrazov, ho oslovil pán C., vykali si, nakoľko telefonát prebiehal v čase, keď sa P. M. nachádzal v prítomnosti L. B., pričom v rámci telefonátu M. K. povedal, že peniaze za obrazy už má, a môže prísť tieto prevziať a odovzdať L. B., na čo potom aj vzal baliaci papier a pre obrazy odišiel a po návrate L. B. odovzdal dvanásť obrazov: autorov B. I. - dielo O., Q. B. - dielo L., M. L. - dielo A., obraz bol bez autora s námetom V. O., obraz A. B. - dielo C., obraz I.W.C. - dielo L., dva obrazy od L. M. s námetmi L. a Z. A., M. K. - dielo J., B. B. - dielo O., B. M. - dielo C. a súčasne 1 obraz autora E. Y. - dielo C., ktorý mu už raz L. B. vrátil, ako aj rôzne skice a grafiky; obrazy na mieste prevzatia L. B. nekontroloval, ich súpis si urobil až doma a postupne opäť zistil ich nepravosť, v dôsledku čoho následne opakovane kontaktoval P. M. a dožadoval

sa vrátenia finančných prostriedkov alebo výmeny obrazov, pričom zvýraznil, že pokiaľ sa veci „nedajú do poriadku“, zväži iniciovanie príslušných právnych krokov; v rámci tohto kontaktu sa L. B. s P. M. aj osobne stretol a v presne nezistenom čase mu vrátil 8 obrazov a rôzne skice a grafické listy, na základe čoho mu zostalo 10 obrazov a to:

- autor E. Y., dielo R., XXXX
- autor B. I., dielo V. (K.), XXXX
- autor B. I., dielo C., XXXX
- autor L. M., dielo R., nedatovaný
- autor L. M., dielo R., nedatovaný
- autor M. Q. K., dielo F., XXXX
- autor B. B., dielo Q., nedatovaný
- autor B. M., dielo R., XXXX
- autor M. K., dielo J., XXXX
- autor M. K., dielo J., XXXX,

ktoré boli v rámci znaleckého skúmania vyhodnotené ako bezcenné falzifikáty a 11 grafických listov, ktorých hodnota bola stanovená na sumu 735 € spolu, pričom však ich vlastníkom bol občan Y. Y. A. (ktorému boli aj v priebehu prípravného konania vrátené), čím uvedeným konaním P. M. a M. K. poškodeného T. L. B. uviedli do omylu v otázke pravosti predaných diel výtvarného umenia a spôsobili mu škodu vo výške 50.000 €, ktorá sumu pozostáva z vyplatenej peňažnej hotovosti 45.000 € a znalecky určenej hodnoty bronzového súsošia (socha odliatok) od autora B. K. s námetom M. 5.000 €;

3/ bez povolenia a v rozpore s ustanoveniami zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov si v presne nezistenom čase a spôsobom zadovážil a následne od presne nezisteného času do dňa 30.11.2016 držal v byte č. X, na T.. poschodí bytového domu, súp. č. XXXX, nachádzajúcom sa v obci L., K. B. XXXX/X, okres J., dve strelné zbrane a to samočinnú palnú zbraň - samopal československej výroby, značky vzor XX (Z.), kalibru X,XX mm K., výrobného čísla O s dvomi kusmi príslušných zásobníkov, ktorý z technického hľadiska patrí v zmysle § 4 ods. 1 a ods. 2 písm. b), písm. g) zákona č. 190/2000 Z. z. medzi zbrane kategórie A - zakázané zbrane, na nadobúdanie vlastníctva ktorých sa vzťahujú ust. § 8 až § 14 a § 37 uvedeného zákona, a krátku ručnú palnú zbraň - samonabíjaciu pištoľ, československej výroby, značky Y. vzor XX, kalibru X,XX mm K., výrobné číslo XXXXXX s 1 ks príslušného zásobníka, obsahom ktorého bolo 10 ks nábojov kalibru X,XX mm, ktorá z technického hľadiska patrí v zmysle § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 190/2000 Z. z. medzi zbrane kategórie B - zbrane podliehajúce povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti, na nadobúdanie vlastníctva ktorých sa vzťahujú ust. § 8 až § 14 a § 37 uvedeného zákona, spolu s ďalšími XXX ks nábojov kalibru X,XX mm (teda spolu 158 ks nábojov), ktoré v zmysle § 2 ods. 1 písm. g) zákona č. 190/2000 Z. z. treba považovať za strelivo a podľa prílohy č. 6 časti D písm. a) k uvedenému zákonu za náboje, na nadobúdanie vlastníctva ktorých sa vzťahujú ust. § 8 až 14 a § 27 uvedeného zákona,

Za to obžalovanému M. K. uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 39 ods. 1, 3 písm. e), § 41 ods. 1, 2, § 42 ods. 1, 2 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 /dvoch/ rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil trestný rozkaz OS Zvolen č.k. 4T 209/2017 zo dňa 03.07.2018, a to vo výroku o treste u obžalovaného M. K..

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd obžalovanému M. K. uložil trest prepadnutia vecí, a to: Samopal československej výroby, vzor XX / Z. /, kalibru X,XX mm K., výrobného čísla O s dvomi kusmi príslušných zásobníkov a 130 ks nábojov kalibru X,XX mm.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný M. K., ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V odôvodnení podaného odvolania uviedol, že odvolanie smeruje voči výroku o treste, predovšetkým voči jeho výmere a spôsobe jeho výkonu. Vyslovil názor, že nie je presvedčený, že zo strany konajúceho súdu v zmysle § 34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona zvolený postup súdu týkajúci sa výmery uloženého trestu bol správny aj vzhľadom na účel individuálnej prevencie voči jeho osobe, nakoľko mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Má za to, že pre nápravu a aj pre dosiahnutie v tomto prípade predovšetkým účelu individuálnej prevencie nemusí ihneď pri odsudzovaní páchatel'a postačovať, resp. byť potrebné ukladať automaticky nepodmienečný trest odňatia slobody, zvlášť v prípade jeho osoby. Je presvedčený, že samotná výchovná funkcia býva pri nepodmienečnom

treste odňatia slobody veľmi preceňovaná. Je tomu tak vzhľadom na podmienky a prostredie výkonu trestu odňatia slobody a jeho negatívny vplyv na osobu páchatelia. Jednoznačne výchovný vplyv je viditeľný v prípade podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody alebo podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, kedy sa odsúdený nachádza už v spoločnosti svojej rodiny a blízkych osôb a nedostáva sa do prostredia osôb, ktoré sa dopustili trestnej činnosti, príp. ju páchajú pravidelne a opakovane. V jeho prípade by uloženie podmieneného trestu odňatia slobody spolu s vykonávaním probačného dohľadu v skúšobnej dobe a zároveň uložením povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu zabezpečilo dosiahnutie účelu trestu, ktorý sa jeho uložením sleduje na rozdiel od nepodmieneného trestu odňatia slobody. Nechce sa v žiadnom prípade vyhýbať uloženému trestu a prijať tak zodpovednosť za svoje konanie a s ním spojené následky. Zastáva však názor, že stanovená dĺžka trestu odňatia slobody, resp. spôsob výkonu tohto trestu odňatia slobody negatívne ovplyvní už tak jeho dosť sťažené sociálne postavenie v spoločnosti a znemožní mu budúce sa socializovanie. Záverom navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici z dôvodu uvedeného v § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozsudkom rozhodol a uložil mu miernejší trest odňatia slobody, resp. trest odňatia slobody s podmieneným odkladom.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že v prípade uloženia trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov so skúšobnou dobou na 5 rokov s probačným dohľadom by mal tento väčší prevýchovný význam na osobu obžalovaného, nakoľko obžalovaný by sa musel v priebehu 5 rokov správať slušne. Poukázal na vyjadrenie Sociálnej poisťovne z ktorého vyplýva, že obžalovaný je T. V.. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol v intenciách písomného odvolania.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že už pri konaní o dohode o vine a treste a skúmaní podmienok podmieneného odsúdenia dospel k záveru, že tieto nie sú splnené. Navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 Tr. por., pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späť vzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného M. K. je dôvodné.

V rámci prípravného konania došlo u obžalovaného M. K. ku konaniu o dohode o vine a treste, ktoré bolo dňa 30.04.2019 vykonané na Krajskej prokuratúre Banská Bystrica, kde obžalovaný uznal vinu v celom rozsahu, ale nedošlo k dohode o treste, preto prokurátor požiadal o vykonanie hlavného pojednávania (§ 232 ods. 5 Tr. por.). Na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 10.7.2019 obžalovaný M. K. v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov 1/ a 3/ uvedených v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Senát uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutkov, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd preskúmaval len odvolaním napadnutý výrok o treste a dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pre ukládanie trestov a na účel trestu tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 34 Trestného zákona, čo malo za následok, že uložený nepodmienený trest odňatia slobody je neprimerane prísny, preto výrok o uloženom treste zrušil a rozhodol o treste sám.

K osobe obžalovaného bolo zistené, že je T. V. so XX% poklesom vykonávať zárobkovú činnosť. Ako vyplýva z odpisu registra trestov obžalovaný bol doposiaľ 8 krát súdne trestaný, pričom v štyroch prípadoch sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/209/17 z 03.07.2018, právoplatným 23.07.2018, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorého skutku sa dopustil dňa 28.09.2014 a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 24 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 24 mesiacov.

Pokiaľ ide ukladanie trestu, odvolací súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu. Pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Súd vzal do úvahy existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., pretože obžalovaný sa k trestnej činnosti doznal a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, avšak na druhej strane mu podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák. priťažovalo, že spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený. Odvolací súd obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods. 1 Tr. zák.). Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. V prípade obžalovaného druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením 221 ods. 3 Tr. zákona vzťahujúcim sa na najprísnejšie trestný skutok umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere tri až desať rokov. Pri ukladaní trestu odvolací súd vzal do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný K. zaujal k spáchaniu trestnej činnosti sebakritický postoj a v súvislosti s individualizáciou trestu prihliadol aj k skutočnosti, že skutok pod bodom 1/ zosnoval obžalovaný P. M.. Po zhodnotení všetkých skutočností, ktoré majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie je primeraný a zákonu zodpovedajúci trest odňatia slobody vo výmere troch rokov. Odvolací súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného M. K. výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, pričom prihliadol aj ku skutočnosti, že obžalovaný je T. V. so XX% poklesom vykonávať zárobkovú činnosť, preto v zmysle § 49 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 51 ods. 1 Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe v trvaní piatich rokov. Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zákona odvolací súd obžalovanému počas skúšobnej doby uložil povinnosť, podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Odvolací súd má za to, že takto uloženým trestom sa dostatočne zabezpečí nie len ochrana spoločnosti, ale sa obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Vzhľadom na jeho postoj k prejednávanej trestnej činnosti, možno dôvodne predpokladať, že si v dostatočnej miere uvedomil nesprávnosť svojho konania a že do budúca sa bude správať tak, aby sa do rozporu so zákonom viac nedostal. Je na mieste potrebné zdôrazniť, že pokiaľ by sa obžalovaný nepodrobil uloženému trestu a nevedel by riadny život, prípadne by sa odmietol podrobiť probačnému dohľadu alebo by nedodržiaval podmienky probačného dohľadu, súd môže a to aj v priebehu plynutia skúšobnej doby nariadiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Krajský súd súčasne rozhodol podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona o zrušení výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/209/2017 zo dňa 03.07.2018, a to vo výroku o treste u obžalovaného M. K., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, pretože obžalovaný prejednávaný trestný čin, spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený cit. rozhodnutie.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.